

[Landbrugsministeren.]

have ledelsen af og ansvaret for arbejdet og samarbejdet mellem amtsrådskrede-tilsynsmænd, og at hver amtsrådskreds opdeles i tilsynsdistrikter af en passende størrelse, ca. 75 km², så at arbejdet under normale forhold skal kunne bestrides af en enkelt tilsynsmand.

I henhold hertil har regeringen fundet det begrundet at fremsætte nærværende lovforslag, hvorefter staten overtager ledelsen af og udgiften ved bekæmpelsen af de smitsomme sygdomme hos bier, ligesom det er tilfældet ved andre smitsomme sygdomme hos husdyrene.

Lovforslaget regner med en årlig udgift på indtil 85 000 kr. i en 5-årig periode.

Idet jeg endelig skal oplyse, at regeringens lovforslag er vedtaget i folketinget med en mindre ændring, tillader jeg mig at anbefale det til velvillig behandling og vedtagelse i det høje landsting.

Wittrup: I tilslutning til det af den højtærede landbrugsminister anførte har jeg oplysninger, der går ud på, at det ikke er et så ganske lille beløb, det drejer sig om på biavlens område. Værdien af honninghøsten var således ca. 10 mill. kr. i 1943, medens den i 1940 kun var godt 2 mill. kr., men de, der har forstand på det, mener, at en normal honninghøst vil kunne komme op på ca. 17 mill. kr., for så vidt det lykkes at gennemføre sygdomsbekæmpelsen ifølge lov. Men foruden at være grundlag for denne betydelige indtægt for den kreds af samfundsborgere, der driver biavl, udfører bierne jo en meget nyttig samfundsgerning, som mange måske slet ikke tænker på, idet det kun er en af deres opgaver at indsamle honning — det er måske for dem en egoistisk opgave, men samtidig udfører de et meget nyttigt samfundsarbejde ved at bidrage til bestøvning og befrugtning af en række kulturplanter, træfrugter og andre frugter i haver og på vore marker. Denne opgave er vi nødt til at have røgtet for landbrugets og frugtavlens skyld, og derfor er det langt videre kredse end selve biavlerne, der er interesseret i dette lovforslag og dets heldige virkninger; for vi skal jo have disse nyttige insekter til at hjælpe til for at nå et godt resultat både i landbrug og frugtavl.

Jeg skal ikke komme længere ind på de tekniske spørgsmål i loven; det er jo omtalt af den højtærede landbrugsminister, hvorledes det hele tænkes organiseret, og da lovforslaget væsentlig hviler på udvalgets betænkning, og da udvalget har bestået af sag-

kyndige på det område, håber og tror vi, at man har fundet frem netop til den mest effektive fremgangsmåde i bekæmpelsen af de smitsomme sygdomme, som bierne hjem-søges af. Det er ikke småbeløb, der går tabt for biavlerne, når bierne angribes af disse sygdomme, for året 1947 er værdien af de bistader, som blev ødelagt af disse sygdomme, anslået til 132 000 kr.

Med disse få bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Nikoline Winther: Det er så vist på tide, at der gøres noget for de små flittige bier, der er hårdt trængt fra alle sider, jeg skal blot nævne tre: for det første de mange smitsomme sygdomme, for det andet vanskelighederne ved at fremskaffe det nødvendige overvintringsfoder og sidst, men ikke mindst er deres eksistens truet af de mange giftstoffer, der nu bruges af landmænd, havebrugere og gartnere for at bekæmpe skadedyr og ukrudt i mark og have. At biavlens er i tilbagegang, skyldes disse vanskeligheder, som desuden medfører et dårligt økonomisk resultat, hvad der heller ikke skal stimulere lysten til at udvide erhvervet. Biernes hele virksomhed er imidlertid så værdifuld, at det er meget betemmeligt, at lovgivningen prøver på at råde bod på vanskelighederne. Biavlerne har selv gennem deres organisation bragt store ofre for at komme f. eks. de smitsomme sygdomme til livs, men de har ikke haft hjemmel til at gribe effektivt ind. Det er her, det foreliggende lovforslag kommer som en hjælp, og da det er udformet af fagets egne folk i overensstemmelse med deres ønsker, nærer jeg ikke mange betænkeligheder ved at anbefale det. Dog er jeg meget betænkelig ved at tro, at der for den sum, som er afsat, 85 000 kr., vil kunne ydes nogen rigtig effektiv hjælp, men det kan vi komme tilbage til ad åre, hvis det viser sig at være for lidt.

Det næste, jeg nævnte, var biernes overvintringsfoder, sukker, der skal betales med den høje pris. Det er også en af årsagerne, at honningavlen i øjeblikket ikke er rentabel. Da vi nu er så heldige, at også handelsministeren er tilstede, vil jeg bede den højtærede minister se med velvilje på det spørgsmål, om biavlerne ikke kunne få sukker til en lidt mere rimelig pris. Jeg ved godt, at handelsministeren, så snart han får ordet, vil sige: ja, men det er den samme pris, som bagere og andre industridrivende må give for sukker. Men der er det ved det, at bagerne og chokoladefabrikkerne kan stræk-